

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Δευτέρα 16 Μαρτίου 2009

Αρχή | Παρατηρητής Θράκης Α.Ε. | Αρχείο Ειδήσεων | Ο καιρός σήμερα | Επικοινωνία | Διαφήμιση | Νεω

Καθημερινά...

Αρχείο

Πολιτική
Οικονομία
Κοινωνία
Πολιτισμός
Αθλητισμός
Αστυνομικό Δελτίο
Γνώμη
Σχόλια
Περιδιαβάζοντας
Θέματα στα Ρώσικα
Θέματα στα Τουρκικά
Σκίτσο

Αναζήτηση

Αναζήτηση για:

Αναζήτηση σε:

Τρέχον φύλλο

[Προχωρημένη Αναζήτηση](#)

Εύρεση

Βραβείο θάρρους στην «Ελπίδα» των Ρομά

Βραβείο θάρρους στην Σαμπιχά Σουλεϊμάν... Μια γυναίκα που είχε αναπυλάνει πολλά... Στερεότυπα, ρατσισμό, ξενοφοβία... που βίωσε οδυνηρές εμπειρίες οι οποίες όμως δεν την εξουθένωσαν. Δοκίμασε και ακόμη δοκιμάζει την αντοχή της. Αποτελεί όμως παράδειγμα για όλες τις γυναίκες αποδεικνύοντας ότι με δύναμη τα εμπόδια υπερνικούνται, αρκεί να επιδείξεις θάρρος... Ψυχική αντοχή απέναντι στις δυσκολίες... Η Σαμπιχά πάλεψε και νίκησε...

Για τη στάση της αυτή η Σαμπιχά Σουλεϊμάν, πρόεδρος του Πολιτιστικού Μορφωτικού Συλλόγου Γυναικών Ρομά «Η Ελπίδα» στο Δροσερό της Ξάνθης τιμήθηκε με το ετήσιο Διεθνές Βραβείο Γυναικείου Θάρρους 2009 του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ χτες στις 6 το απόγευμα, στο αμερικανικό προξενείο Θεσσαλονίκης.

Όπως γράφεται στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία «η Σαμπιχά Σουλεϊμάν είναι 32 χρόνων, μεγαλώνει τον 15χρονο γιο της, πηγαίνει στην Α' Γυμνασίου για να κερδίσει ένα στοίχημα που έχει βάλει με τον εαυτό της και φαίνεται να έχει πάρει στις πλάτες της τους 5.000 Ρομά του Δροσερού.

«Από όταν θυμάμαι τον εαυτό μου, αγωνίζομαι», μας είπε η ίδια, όμως από το 2006 και μετά που ανέλαβε πρόεδρος του συλλόγου η δράση της έχει αποκτήσει μια άλλη διάσταση, έχει ξεπεράσει τα σύνορα της Ξάνθης και επεκτάθηκε σε όλη τη Θράκη. Φροντίζει για την επιμόρφωση των Ρομά, την εκπαίδευση των παιδιών τους, την εφαρμογή προγραμμάτων προληπτικής ιατρικής και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στην περιοχή της είναι η ανεργία και, όπως τόνισε, είναι ζήτημα αν έχουν δουλειά 100 άτομα».

Το Βραβείο Γυναικείου Θάρρους απονέμεται κάθε χρόνο, με την ευκαιρία και της Ημέρας της Γυναίκας. Η Σαμπιχά Σουλεϊμάν επιλέχθηκε ως μια

Το Βραβείο Γυναικείου Θάρρους απονέμεται κάθε χρόνο, με την ευκαιρία και της Ημέρας της Γυναίκας. Η Σαμπιχά Σουλεϊμάν επιλέχθηκε ως μια γυναίκα που έχει σημαντική κοινωνική συνεισφορά κάτω από αντίξοες συνθήκες. Στην εκδήλωση απονομής μίλησαν ο Αμερικανός πρόξενος Χόιτ Μπράιαν Γι, ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Αναπτυξιακού Κέντρου Θράκης Στέλιος Σκιάς, λέκτορας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, και η εκδότρια-διευθύντρια της εφημερίδας «Παρατηρητής της Θράκης» Τζένη Κατσαρή - Βαφειάδη.

Να σημειωθεί ότι το 2007 η Σαμπιχά Σουλεϊμάν τιμήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια.

Α.Π.

ΣΑΜΠΙΧΑ
ΣΟΥΛΕΪΜΑΝ«Οι Ρομά έχουν
τα όνειρά τους»

«Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα που σε πάει πίσω. Όταν κυριαρχεί, μπορεί να πιάσει πάτο. Η πρωτοβουλία που έχω πάρει δεν είναι για να έχω φόβους αλλά για να δείξω στους ανθρώπους πως δεν υπάρχει φόβος». Η Σαμπιχά Σουλεϊμάν αποφάσισε να πάρει την πρωτοβουλία να αλλάξει τη ζωή των Ρομά στην κοινότητα του Δροσερού στην Ξάνθη. Κι αυτό μπορεί να γίνει -είναι βέβαιη- μόνο μέσα από την παιδεία.

Συνέντευξη στη
ΣΟΦΙΑ ΠΑΚΑΛΙΔΟΥ
spakalidou@ekdotiki.gr

«Όταν είσαι αγράμματος, δεν ξέρεις πολλά πράγματα. Αφίνεις τον άλλο να σε πατάει ή να μιλάει για σένα. Η έλλειψη παιδείας στερεί τα δικαιώματα και, όταν ξέρεις τα δικαιώματά σου, μπορείς να μιλάς, να διεκδικείς, να συνδιαλέγεσαι με τους άλλους», λέει η Σαμπιχά. Από το 2006 έχει ιδρύσει στην Κοινότητα του Δροσερού, στην Ξάνθη, τον πολιτιστικό και μορφωτικό σύλλογο «Ελπίδα», ο οποίος εφαρμόζει εκπαιδευτικά προγράμματα για τα παιδιά αλλά και τις γυναίκες που θέλουν να μάθουν μια τέχνη και να ανεξαρτητοποιηθούν, συμβάλλοντας παράλληλα στο οικογενειακό εισόδημα. Παράλληλα, με τη στήριξη ανθρώπων της τοπικής κοινωνίας της Ξάνθης και του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, που μοιράστηκαν τον ενθουσιασμό της, διεκδίκησε και κατάφερε να υπάρξουν στο Δροσερό έργα υποδομής, σχολεία, πρόσβαση στις συγκοινωνίες αλλά και προγράμματα επαγγελματικής απασχόλησης. Στην κοινωνία της Ξάνθης τη γνωρίζουν ως μία δυναμική γυναίκα που -αν μη τι άλλο- έχει το θάρρος της γνώμης της. Ιδιότητα όχι συνήθως στην κοινότητα των Ρομά.

Περηφάνια και προκατάληψη

Η Σαμπιχά γνώρισε τον κόσμο της νύχτας από παιδί, πουλώντας λουλούδια σε νυχτερινά κέντρα, όπως κι άλλα παιδιά της ηλικίας της. Ζούσε σε ένα μόνιμο φόβο. «Όταν η δουλειά σου τελειώνει τα ημερήσια, είναι επόμενο να συναντάς πολλά και διάφορα. Φοβόμουν τους ανθρώπους, τους μεθυσμένους, τους κλέφτες. Δεν τους κατακρίνω, γιατί όποιος κάνει τέτοια πράγματα κάτι φταίει, η κακιά ώρα, η απελπισία ή κάτι άλλο. Εζησα πολλά στο πετσί μου σαν παιδί, από τους γονείς, τους συγγενείς, από την υπόλοιπη κοινωνία. Όπως και αν είσαι, πάντα κάποιος θα βρει κάτι να σε κρίνει. Αποφάσισα να πάρω τη ζωή μου στα χέρια μου. Προκαταλήψεις; Ναι, υπάρχουν. Κάποια κομμάτια έχουν φύγει, κάποια όμως εξακολουθούν και μένουν. Το κάθε Δροσερό, ο κάθε Ρομ είναι μία κλειστή κοινωνία, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Είτε χριστιανοί είτε μουσουλμάνοι, έχουμε τα ίδια προβλήματα, που οφείλονται στην έλλειψη μόρφωσης». Γι' αυτόν το λόγο, η Σαμπιχά το

μόνο που θέλει να αφήσει πίσω της είναι μία γενιά η οποία θα έχει λάβει παιδεία. «Μία γενιά που δε θα έχει ανάγκη καμία Σαμπιχά. Θα ξέρει τα δικαιώματά της, θα γνωρίζει πώς να μιλά και να είναι υπερήφανη για την καταγωγή της, ώστε να κάνει τον άλλον, την ώρα που μιλάει αρνητικά για εκείνον, να ντραπεί και να τον σεβαστεί». Για την ίδια, καταλυτικό ρόλο για να αλλάξει η ζωή της ήταν η ανατροφή του γιου της, παιδί του δεύτερου συζύγου της από τον πρώτο του γάμο. «Δεν έτυχε να γεννηθώ δικά μου παιδί. Ωστόσο, θέλω για το γιο μου και για όλα τα παιδιά της κοινότητάς μας να έχουν τα εφόδια να κάνουν τα ίδια τις επιλογές για τη ζωή τους. Ο σύλλογός μας στοχεύει στα παιδιά.

“

«Όταν είσαι αγράμματος, αφήνεις τον άλλο να σε πατάει ή να μιλάει για σένα... Όταν ξέρεις τα δικαιώματά σου, μπορείς να διεκδικείς, να συνδιαλέγεσαι»

Να σπουδάσουν και να αποκτήσουν γνώσεις. Για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα δε φταίνε ούτε οι γονείς τους, γιατί αυτά έμαθαν από τους προγόνους τους. Θα πρέπει να γνωρίζουν, όμως, ότι η μόρφωση δεν αλλάζει ούτε τη γλώσσα ούτε τον πολιτισμό μας, ο οποίος είναι κάτι ιδιαίτερο. Η κουλτούρα μας μπορεί να είναι διαφορετική. Είμαστε Έλληνες πολίτες με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, γι' αυτό θα πρέπει ο καθένας να σέβεται τη διαφορετικότητά μας», τονίζει. Και όμως, η ίδια ζητά συγγνώμη για τα ελληνικά της, καθώς τώρα μαθαίνει τη γλώσσα...

Ισότιμοι πολίτες

Ο φόβος μπορεί να έχει φύγει από μέσα της, τρομάζει όμως στην ιδέα ότι μπορεί κάποια μέρα οι άνθρωποι της φυλής της να κουρασθούν από την προσπάθεια και να εγκαταλείψουν. «Με τρομάζει το ενδεχόμενο ο κάθε μουσουλμάνος Ρομ να φτάσει στην απελπισία. Η καθημερινή τους ζωή είναι πάρα πολύ δύσκολη, ενώ δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας. Με τρομάζει επίσης να μη χάσω τη φιλία των ανθρώπων, που μπορεί να στέκονται καχύπο-

πτα, όταν τους ρωτάς πράγματα για τη ζωή τους. Κι αυτό συμβαίνει πολλές φορές, όταν ασχολείσαι μαζί τους, θέλεις κάτι από αυτούς. Δεν ανοίγονται εύκολα. Όμως, αν δε γνωρίζουμε τα προβλήματά τους, πώς θα μπορούσαμε να προσπαθήσουμε να κάνουμε κάτι για να ξεπεραστούν;». Οι απειλές που έχει δεχτεί κατά καιρούς δεν την τρομάζουν. «Το έχω ζήσει. Δε με τρομάζουν, γιατί αυτοί οι ίδιοι που μ' απείλησαν αυτοί οι ίδιοι με φοβούνται». Αισθάνεται ευτυχής που έχει δίπλα της σ' αυτήν την προσπάθεια ανθρώπους που τη στηρίζουν κι έχουν τα ίδια όραματα. «Μου δίνουν δύναμη. Θα συνεχίσουμε και δε θα σταματήσουμε, αν δε δούμε να αλλάξει η ζωή των παιδιών», αναφέρει, ενώ θέλει ανάλογες πρωτοβουλίες να πάρουν κι άλλες γυναίκες στις υπόλοιπες κοινότητες των Ρομά. Η ίδια έχει επαφές με πολλές. Τις παροτρύνει, τις ενθαρρύνει και τους φέρνει ως παραδειγμα τη δική της κοινότητα, το Δροσερό της Ξάνθης, που αριθμεί περίπου 5.000 μέλη. Οχι, βέβαια, γιατί εκεί έχουν λυθεί όλα τα προβλήματα. «Τα πράγματα δεν αλλάζουν από τη μία στιγμή στην άλλη. Υπάρχουν πολλά προβλήματα υποδομών και άλλα, όπως η ανεργία. Αν όμως δε διεκδικήσεις, δεν μπορείς να περιμένεις να γίνουν όλα από μόνα τους γι' αυτό χρειάζεται να βγούμε μπροστά να ζητήσουμε αυτά που δικαιούμαστε ως ισότιμοι πολίτες».

«Θέλω να γίνω Σαμπιχά»

Η Σαμπιχά Σουλεϊμάν έχει μετράσει σε συναντήσεις Ρομά στην Ελλάδα και το εξωτερικό, κι έχει τιμηθεί για τη δράση της, μεταξύ άλλων, από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κάρολο Παπούλια, και πριν από λίγες μέρες από το Γενικό Προξενείο των ΗΠΑ στη Θεσσαλονίκη. Ευχαριστεί όλους, αναφέρει, που την ενθαρρύνουν και «ασχολούνται μαζί μας». Και είναι απαραίτητο να ασχολούνται μαζί τους τόσοι σημαντικοί άνθρωποι, γιατί τα παιδιά στα σχολεία των Ρομά στην Κοινότητα του Δροσερού έχουν όνειρα. Να γίνουν νοσοκόμες, δικηγόροι, αρχιτέκτονες... «Ένα κοριτσάκι μου είπε ότι θέλει να γίνει Σαμπιχά. Δεν ήξερα τι να της πω. Εγώ τώρα πηγαίνω Γυμνάσιο. Της έδωσα μόνον ένα φιλί», λέει η Σαμπιχά, που αγαπά όλα τα παιδιά, κάθε αδύναμη Γυναίκα, όλα τα χρώματα του κόσμου, τη φύση, το «ποτάμι» των φίλων της και τι μάνα της, που ήταν κι εκείνη μία γυναίκα όπως πολλές της φυλής της που «δεν πρόλαβαν ή δεν μπόρεσαν να βγάλουν αυτό που έχουν μέσα τους».